

สมร นิติทัศน์ประกาศ

**“ยุคเจียบ” ของสังคมอเมริกันกึ่งศตวรรษที่ยี่สิบ :
ผลกระทบจากความมั่งคั่งจนเหลือกินเหลือใช้ ลัทธิธุรกิจ
ยักษ์ใหญ่และลัทธิแมคคาร์ธี**

สหรัฐอเมริกาหลังสงครามโลกครั้งที่สอง (ค.ศ. ๑๙๔๕-๑๙๖๐) ได้ก้าวขึ้นสู่
ความเป็นชาติอภิมหาอำนาจที่มั่งคั่งจนเป็นสังคมที่เหลือกินเหลือใช้ (the affluent society)
อย่างรวดเร็วเนื่องจากมิได้รับภัยจากสงครามโดยตรงและมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ทั้งยัง
มีสถาบันการเมืองและการปกครองที่มั่นคงอยู่แล้ว ภายใต้การนำของรัฐบาลประธานาธิบดี
แฮร์รี เอส. ทรูแมน (Harry S. Truman 1945-1952) และรัฐบาลประธานาธิบดีดไวท์
ดี. ไอเซนฮาวร์ (Dwight D. Eisenhower 1953-1960)

รัฐบาลได้เร่งรีบปรับสภาพสงครามให้เข้าสู่สภาวะปกติอย่างมีระเบียบและ
ระบบที่รัดกุม โดยเริ่มตั้งแต่การออกกฎหมายปรับสภาพทหารผ่านศึกเข้าสู่วิถีชีวิตพลเรือน
(The Servicemen's Readjustment Act of 1944) เมื่อเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๔๔ รัฐ
บัญญัติให้การช่วยเหลือทหารผ่านศึกราว ๑๒ ล้านคนในรูปแบบสวัสดิการต่าง ๆ นับตั้งแต่การ
จัดหาที่อยู่อาศัย การฝึกหัดวิชาอาชีพใหม่และการให้เข้ารับการศึกษาดูจนถึงขั้นอุดม
ศึกษาฟรี

บทสรุปจากงานวิจัยเรื่อง “ยุคเจียบ” ของสังคมอเมริกันกึ่งศตวรรษที่ยี่สิบ : ผลกระทบจากความ
มั่งคั่งจนเหลือกินเหลือใช้ ลัทธิธุรกิจยักษ์ใหญ่และลัทธิแมคคาร์ธี ของรองศาสตราจารย์สมร นิติทัศน์ประกาศ
ภาควิชาภูมิศาสตร์ประวัติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บทที่ ๖, หน้า ๑๐๔-๑๐๕.

รัฐบาลประธานาธิบดีทรูแมนได้เร่ง
 รีบจัดสร้างที่อยู่อาศัยให้ประชาชนและทหาร
 ผ่านศึกเข้าซื้อโดยผ่อนส่งในระยะยาว ยกเลิก
 การควบคุมราคาสินค้า ออกกรรณบัญญัติทัฟท์-
 ฮาร์ทลีย์ ค.ศ. ๑๙๔๗ (Taft-Hartley Act
 of 1947) ควบคุมแรงงานและแก้ไขปรับ
 ปรับกรรณบัญญัติมาตรฐานค่าแรงงานที่ยุติธรรม
 (Fair Labor Standard Act of 1938) ขึ้น
 ค่าแรงงานจากชั่วโมงละ ๔๐ เซ็นต์เป็น ๗๕
 เซ็นต์ใน ค.ศ. ๑๙๔๕ และเพิ่มเงินค่าตอบ
 แทนให้แก่กรรมกรที่ปลดเกษียณอายุการทํ
 งานให้พอเพียงกับค่าครองชีพ นอกนั้น
 กรรมกรยังได้รับการประกันสุขภาพและ
 สวัสดิการอื่น ๆ อีกเป็นอันมาก ทำให้ฐานะ
 ความเป็นอยู่ของกรรมกรอเมริกันดีกว่ากรรม
 กรในประเทศอื่น ๆ ในระยะหลังสงครามเป็น
 อันมาก รัฐบาลยังได้ช่วยสวดส่องจัดหา
 ตลาดในต่างประเทศ และแหล่งทรัพยากร
 ธรรมชาติที่จะเป็นวัตถุดิบป้อนโรงงาน
 อุตสาหกรรมอย่างกว้างขวางไปทั่วทุกภูมิภาค
 ของโลก

การช่วยเหลือของรัฐบาล และแรง
 งานที่มีประสิทธิภาพทำให้ทั้งอุตสาหกรรม
 และเกษตรกรรมรุ่งเรือง ฐานะของรัฐบาล
 จึงพลอยมั่นคงไปด้วย ในระยะ ค.ศ. ๑๙๔๖-

๑๙๕๕ รัฐบาลจ่ายเงินสร้างทางหลวง ที่ทำ
 การสาธารณะและจัดตั้งเครื่องสาธารณูปโภค
 ถึง ๑๒๒ พันล้านดอลลาร์ จ่ายเงินช่วยเหลือ
 ประเทศสัมพันธมิตรทั้งในยุโรป และเอเชีย
 นับจากระยะสงครามถึง ค.ศ. ๑๙๕๗ เป็น
 จำนวนกว่า ๖ หมื่นล้านดอลลาร์

อำนาจในการซื้อของคนอเมริกัน
 เขยิบสูงขึ้นเรื่อย ๆ จาก ๔๐ พันล้าน ใน
 ค.ศ. ๑๙๔๐ เป็น ๑๐๐ พันล้าน ใน ค.ศ. ๑๙๕๐
 และขึ้นถึง ๒๐๐ พันล้านใน ค.ศ. ๑๙๕๕
 ฐานะของชาวนาชาวไร่ส่วนใหญ่เขยิบสูง
 ขึ้นมาอยู่ในระดับเดียวกับชนชั้นกลางที่มีอยู่เดิม
 ทำให้สหรัฐอเมริกาในกึ่งศตวรรษที่ยี่สิบเป็น
 สังคมที่มีชนชั้นกลางเป็นชนส่วนใหญ่ของ
 ประเทศ (a middle class society) ที่มี
 ความเป็นอยู่และทัศนคติคล้ายคลึงตามกันไป
 (social conformity) จนเป็นสังคมที่มีความ
 กลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (a homo
 geneous society) โดยอาศัยองค์ประกอบอีก
 ๓ ประการเข้าช่วยในการปรับตัวของกรรมกร
 และชาวนาชาวไร่ให้เข้ากันได้กับชนชั้นกลาง
 ที่มีอยู่ก่อน คือ (๑) ประชากรส่วนใหญ่มีภูมิ
 หลังร่วมกัน (๒) การขยายตัวอย่างรวดเร็ว
 ในด้านการศึกษา (๓) การขัดกันเพราะการ
 นับถือศาสนาต่างนิกายลดลง

ชนชั้นกลางรุ่นใหม่ต่างก็เจริญรอยตามแบบแผนในการครองชีพ ความเป็นอยู่ และรสนิยมในการเลี้ยงดูครอบครัวของชนชั้นกลางที่มีอยู่ก่อนในสังคมได้อย่างรวดเร็ว โดยต่างก็ยึดถือค่านิยมเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมองเห็นคุณค่าของการศึกษา การกระตือรือร้นในการทำงานหาเงินเพื่อสะสมทรัพย์สินสมบัติ การพอใจที่จะกินอยู่ใช้สอยแต่เครื่องอุปโภค และบริโภคอันล้ำค่าเพื่อให้ “เทียมหน้าเทียมตาเพื่อนบ้าน” (“keeping up with the Joneses”) และการดูแลรักษาความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวให้เกิดความใกล้ชิดติดต่อกัน

การที่คนส่วนใหญ่หันมายึดถือค่านิยมเดียวกันทำให้สังคมอเมริกันกลายเป็นสังคมที่เกาะกลุ่มกัน อย่างเหนียวแน่นดังที่เห็นได้ชัดเจนจากชีวิตของคนอเมริกันในชุมชนชนชานเมือง ที่เรียงรายอยู่ทั่วประเทศ ความกลมกลืนคล้อยตามกันไปจนขาดจิตสำนึกส่วนตัวนี้เป็นองค์ประการหนึ่งที่ทำให้เกิด “ยุคเงียบ” ในคริสต์ทศวรรษที่ยี่สิบในสังคมอเมริกัน เนื่องจากการขาดเสียงวิพากษ์วิจารณ์ ข้อบกพร่องของสังคมในทางสร้างสรรค์อย่างแท้จริงของปัจเจกชนผู้ไม่ปรารถนาจะโต้แย้งหรือคัดค้านความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ที่

อาจทำให้ตนต้องกลายเป็นลูกแกะที่หลงฝูงอยู่โดดเดี่ยวในสังคม

ความเจริญรุดหน้าทางเทคโนโลยีและการแข่งขันทางการค้าแบบเผื่อนคอกัน และกัน (cut-throat competition) ก่อให้เกิดลัทธิธุรกิจยักษ์ใหญ่ (business giantism) ที่ทำการผูกขาดทั้งการผลิตและการจำหน่ายอย่างกว้างขวางทั้งในและนอกประเทศ การเร่งผลิตและเร่งจำหน่ายสินค้าสนองตลาดโลก ทำให้เกิดการนำเอาระบบการผลิตด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติแบบอโตเมชัน (automation) ที่ใช้เครื่องจักรควบคุมเครื่องจักรแทนคนในการผลิตแบบมวล (mass production) มาใช้ในวงการอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม การผลิตแบบอโตเมชันไม่ต้องการฝีมือหรือความสามารถพิเศษของคนงานแต่ละคน เพราะฝีมือในการผลิตนั้นบรรจุไว้เรียบร้อยแล้วในเครื่องจักร คนงานเพียงแต่รู้จักควบคุมเครื่องจักรอัตโนมัติให้ถูกต้อง ก็จะได้ผลผลิตที่เป็นงานฝีมืออย่างสม่ำเสมอเป็นจำนวนมากมหาศาล เทคโนโลยีสมัยใหม่เช่นนี้ทำให้คนงานรู้สึกว่าคุณค่าตนมิได้เป็นส่วนสำคัญของการผลิต เพราะเครื่องจักรได้เข้าทำหน้าที่แทนตนเสียแล้ว เอกลักษณะหรือความสามารถเฉพาะตนของคนงานในระดับพื้น

ฐานของรูปพีระมิดของระบบการทำงานอัน
ซับซ้อนของบริษัทธุรกิจยักษ์ใหญ่จึงไร้ความ
หมาย

การบริหารงานอันซับซ้อนที่มีระเบียบ
แบบแผนตายตัวโดยผ่านแผนกวิจัย คณะ
กรรมการฝ่ายวางแผน และคณะกรรมการ
ฝ่ายจัดการหน่วยงานต่างๆ อย่างรอบคอบ
เพื่อให้คนงานปฏิบัติได้อย่างถูกต้องรัดกุม
และรวดเร็วของบริษัทธุรกิจยักษ์ใหญ่ ก็ไม่
ต้องการความคิดเห็นที่แตกต่างกันไปของคน
งานให้การผลิตรายๆ ยิ่งบริษัทอุตสาหกรรม
ยิ่งใหญ่โตขึ้นเท่าใด คนที่มีนิสัยแยกตนเอง
ออกจากกลุ่มจะถูกคัดออกมากขึ้นเพื่อความ
ราบรื่นของระบบการทำงาน สภาพการ
ทำงานเช่นนี้ทำให้คนงานขาดความสนใจใน
งานที่นอกเหนือไปจากการปฏิบัติตามคำสั่ง
และระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัดของ
บริษัท เมื่อหมดโอกาสแสดงความสามารถ
เฉพาะตน นานวันเข้าคนงานระดับพื้นฐาน
เหล่านั้นก็อาจจะเกิดความรู้สึกไม่แน่ใจใน
ความสามารถเฉพาะตนว่าจะทำอะไรได้สำเร็จ
ด้วยตนเอง เทคโนโลยีแบบบอโตเมชัน และ
ระบบการบริหารงานจากเบื้องบนที่ตายตัวจึง
ทำให้คนงานเกิดความรู้สึกว่าตนมีสภาพถูก
หุ่นยนต์ ผู้ที่ทนต่อการทำตนนอนบ่นอ้อมยอม

เป็นเบี้ยล่าง ว่าอะไรว่าตามกันกับนายงานใน
ทุกโอกาส และมีความพอใจในสภาพการ
ทำงานเช่นนั้น จึงจะเป็นผู้ประสบความสำเร็จ
ในฐานะคนงานของบริษัทธุรกิจยักษ์ใหญ่ทั้ง
หลายในกึ่งศตวรรษที่ยี่สิบ

การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และการ
“กลมเกลียวกันไว้” (“togetherness”) “ว่า
อะไรว่าคล้ายตามกัน” (“conformity”) กับ
กลุ่ม (group) กลายเป็นหลักจริยธรรมใหม่
ของระบบการทำงานในบริษัทอุตสาหกรรม
ยักษ์ใหญ่ทั้งหลายที่มีคนงานนับเป็นหมื่น ๆ
หรือแสนกว่าคนขึ้นไป สภาพเช่นนี้เป็นการ
เพิ่มความเยียบในทางความคิดให้แก่คนงาน
พื้นฐานของประเทศ ถูกคามระบอบประชา-
ธิปไตย และวิตรอนเอกลักษณ์ของคนงานใน
บริษัทธุรกิจยักษ์ใหญ่เพราะการขาดเสียง
วิพากษ์วิจารณ์ในทางสร้างสรรค์ และการ
แสดงความสามารถเฉพาะตนของคนงาน

การตื่นตระหนกคอมมิวนิสต์ (The
Red Scare) ทั่วประเทศทำให้ทศวรรษ
ค.ศ. ๑๙๕๐ เป็น “ยุคเยียบ” ด้านความคิด
เห็นทางสังคมและการเมืองยิ่งขึ้น สาเหตุของ
การตื่นตระหนกคอมมิวนิสต์ในกึ่งศตวรรษที่
ยี่สิบเนื่องมาจากการคาดไม่ถึงถึงความเจริญเติบโต
อย่างรวดเร็วของโลกคอมมิวนิสต์ในระยะ

หลังสงครามโลกครั้งที่สอง เริ่มตั้งแต่การขัดแย้งระหว่างสหรัฐอเมริกา กับสหภาพโซเวียต จนกลายเป็นสงครามเย็น โลกเสรีภายใต้การนำของสหรัฐอเมริกาต้องสูญเสียประเทศเชโกสโลวะเกียให้แก่ฝ่ายคอมมิวนิสต์ใน ค.ศ. ๑๙๔๕ นครเบอร์ลินถูกปิดล้อม (มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๔๘-พฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๔๙) จีนคอมมิวนิสต์ได้ชัยชนะจีนคณะชาติ และได้สถาปนาประเทศเป็นสาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๙๔๙ ในปีเดียวกันนั้นสหภาพโซเวียตกิจกรรมวิธีผลิกระบือปริมาณได้เช่นเดียวกับสหรัฐอเมริกา ทำให้ความมั่นใจในสันติภาพของโลกเพราะตนได้เป็นเจ้าของอาวุธที่ทรงอิทธิฤทธิ์แต่ผู้เดียวของคนอเมริกันสูญไป ในปีรุ่งขึ้นอย่างเช้าทศวรรษ ค.ศ. ๑๙๕๐ คนอเมริกันก็ต้องเผชิญกับสงครามเกาหลีอันหฤโหด (มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๕๐-กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๓) ความคับหน้อยอย่างรวดเร็วของฝ่ายคอมมิวนิสต์มาจนถึงขั้นนี้ทำให้คนอเมริกันหวาดวิตกว่าลัทธิคอมมิวนิสต์จะคืบคลานเข้ามาทำลายโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของตน คนส่วนใหญ่ตกอยู่ในภาวะสับสนในคั่นสายปลายเหตุที่โลกคอมมิวนิสต์แข็งแกร่งขึ้นมาได้ภายในเวลาเพียงห้าปีหลังสงคราม จึง

พากันสรุปเอาเองว่าความยุ่งยากทั้งนี้เกิดจากการสอดแนมของฝ่ายคอมมิวนิสต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องมีการแทรกซึมของฝ่ายคอมมิวนิสต์ในรัฐบาลอเมริกัน ในขบวนการเคลื่อนไหวของกรรมกร และในหมู่พวกปัญญาชนหัวเสรีนิยม

ในระยะเดียวกันนั้นได้มีข่าวเปิดเผยการกระทำจารกรรมของฝ่ายคอมมิวนิสต์ในแคนาดา และในประเทศอื่นๆ ที่ทำให้คนอเมริกันหวาดวิตกภัยจากคอมมิวนิสต์ยิ่งขึ้น รัฐบาลได้รับผลักดันให้ใช้รัฐบัญญัติแมคคาร์เรน (McCarran Act of 1950) ใน ค.ศ. ๑๙๕๐ รัฐบัญญัติห้ามใช้ระบบเผด็จการเบ็ดเสร็จในสหรัฐอเมริกา ให้อำนาจรัฐบาลสั่งเนรเทศคนต่างด้าวบางคน และบังคับให้องค์การคอมมิวนิสต์และองค์การแนวร่วมคอมมิวนิสต์จดทะเบียนไว้กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและแสดงหลักฐานทางการเงินให้ดูด้วย ในยุคนั้นการก่อตั้งองค์การคอมมิวนิสต์ไม่ผิดกฎหมาย แต่จะต้องพิมพ์รายงานขององค์การให้สาธารณชนทราบ คอมมิวนิสต์ที่ทำงานให้ฝ่ายตรงข้ามกับโลกเสรีจะถูกลงโทษ กระทรวงกลาโหมจะไม่รับพวกคอมมิวนิสต์เข้าทำงานในโรงงานของตน และจะไม่ได้รับอนุญาตให้เดินทางออกนอก

ประเทศ รัฐบาลได้จัดตั้งสภาควบคุมการ
ฉลาดและทำหน้าที่เปิดโปงว่าผู้ใดเป็นคอม
มิวนิสต์ และเข้มงวดกับการรับคนเข้าเมือง
หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติยิ่งขึ้น
ผู้ที่เคยเป็นสมาชิกขององค์กรต่างๆ ของฝ่าย
เผด็จการจะถูกกีดกันมิให้เข้าสหรัฐอเมริกา
แม้แต่ศาลสูงสุดก็วินิจฉัยว่าการประกาศหรือ
การสอน การปฏิบัติของรัฐที่ดำรงอยู่ในโลก
ขณะนั้นเป็นอันตรายต่อประเทศชาติ

แม้ว่ารัฐบาลจะได้วางมาตรการสกัด
กั้นการแทรกซึมของฝ่ายคอมมิวนิสต์อย่างเข้ม
งวดแล้วก็ตาม คนอเมริกันก็ยังไม่คลายความ
หวาดวิตกเนื่องจากเหตุผลและข้อเท็จจริงถูก
ครอบงำด้วยอารมณ์ ในเดือนธันวาคม ค.ศ.
๑๙๕๒ ประชาชน ๖.๖ ล้านคน ถูกรัฐบาล
ตรวจสอบเพื่อความมั่นคงของชาติ ๒๕,๗๕๐
คน ถูกสำนักเอฟบีไอ (FBI) ใต้สวนอย่าง
ละเอียด ข้าราชการ ๕,๙๐๐ คนลาออกก่อน
หรือระหว่างดำเนินคดีความ ๔๙๐ คน ถูกไล่
ออกจากรัฐการฐานไม่ซื่อสัตย์ต่อรัฐบาล แต่
ก็ไม่เคยมีการเปิดเผยคดีการกระทำความผิด
ส่วนคดีเหล่านั้น ทำให้ประชาชนหวาดวิตกว่า
ตนเองอาจจะถูกกล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์
ไปด้วย

คดีกล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ที่เขย่า
ขวัญประชาชนคดีแรกที่ทำให้ให้นักการเมือง
และปัญญาชนทั่วไปผู้มีหัวเสรีนิยมต้องพยายาม
ระงับความอยากรู้อยากเห็น ปัดปาก
ระมัดระวังคำพูดของตนเองยิ่งขึ้นเพื่อป้องกัน
การถูกกล่าวหาว่าฝักใฝ่คอมมิวนิสต์ หรือมี
การกระทำความผิดที่ไม่เป็นอเมริกัน คือ คดีของอัลเจอร์
ฮิส (Alger Hiss Case) ซึ่งบรรดานักการเมือง
หัวอนุรักษนิยมถือเป็นเรื่องโจทก์ให้
กระเทือนถึงบรรดานักการเมือง และปัญญา
ชนหัวเสรีนิยมยุคนั้นด้วย เหตุที่เป็นคดีเขย่า
ขวัญประชาชนเพราะอัลเจอร์ ฮิส เป็นข้าราชการ
มีตำแหน่งสูงในกระทรวงต่างประเทศ เขา
เคยเข้าร่วมประชุมที่เมืองยัลตา (Yalta
Conference) ณ แหลมไครเมียเมื่อเดือน
กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๔๕ อันเป็นการประชุม
ตกลงปัญหาสำคัญๆ ที่กำลังอยู่ระหว่างสหรัฐ
อเมริกา สหภาพโซเวียตกับอังกฤษ แต่เขา
มิได้มีอิทธิพลในการวางนโยบายแต่ประการใด
ใน ค.ศ. ๑๙๔๕ เขายังได้มีส่วนช่วยจัดการ
ประชุมเพื่อสถาปนาองค์การสหประชาชาติ
ณ นครซานฟรานซิสโกอีกด้วย คดีอัลเจอร์
ฮิส นี้ยืดเยื้อเป็นแรมปี บุคคลสำคัญๆ ระวัง
ชาติผู้มีหัวเสรีนิยมหลายคนได้ช่วยเป็นพยาน
ยืนยันในนิสัยใจคอที่น่านิยมนของเขา จนถึง

เดือนมกราคม ค.ศ. ๑๙๕๐ ขีตฤกศาลพิพากษาว่าเขามีความผิดจริงฐานลบลอบนำไมโครฟิล์มที่เป็นเอกสารสำคัญของกระทรวงต่างประเทศให้วิทเทเคอร์ แชมเบอร์ส (Whitaker Chambers) อดีตคอมมิวนิสต์ในระยะ ค.ศ. ๑๙๓๗-๑๙๓๘ ขีตฤกศาลตัดสินจำคุก ๕ ปี แต่ตัวเขาเองยืนยันอย่างหนักแน่นว่าตนเองเป็นผู้บริสุทธิ์

ความตื่นตระหนกคอมมิวนิสต์ทวีขึ้นอีกเมื่อทางการเปิดเผยว่า ดร. เคลาส์ ฟุคส์ (Klaus Fuchs) นักวิทยาศาสตร์คนสำคัญชาวอังกฤษผู้ร่วมงานผลิตระเบิดปรมาณูตามโครงการแมนฮัตตัน (The Manhattan Project) ได้ขยายความลับในการผลิตระเบิดปรมาณูให้แก่สหภาพโซเวียต

ในท่ามกลางความตื่นตระหนกและหวาดระแวงภัยคอมมิวนิสต์ในต้นปี ค.ศ. ๑๙๕๐ นั้นเอง เปิดโอกาสให้นักการเมือง พรรครีพับลิกันหลายคนฉวยโอกาสสร้างชื่อเสียงให้ตนเอง โดยกระทำตนเป็นผู้ต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์อย่างออกหน้าออกตาและก็ได้รับคะแนนนิยมจากประชาชนจนได้รับการเลือกตั้งตำแหน่งทางการเมืองทั้งคาทหวั

แต่ผู้ที่ทำให้สังคมอเมริกันในกิ่งศตวรรษที่ยี่สิบเข้าสู่ “ยุคเงียบ” โดยฉวย

โอกาสเอาจากสภาวะที่ประชาชนกำลังตื่นตระหนกภัยคอมมิวนิสต์เสริมสร้างชื่อเสียงและอิทธิพลทางการเมืองให้แก่ตนเองในนามของการรักษาความมั่นคงแห่งชาติได้มากที่สุด ก็วุฒิสมาชิกโจเซฟ อาร์. แมคคาร์ธี (Joseph R. McCarthy) แห่งพรรครีพับลิกัน แมคคาร์ธีกระหายอำนาจและชื่อเสียง เขามีความสามารถที่จะพูดโยงลัทธิคอมมิวนิสต์เข้ากับความนึกคิดของปัญญาชนหัวเสรีนิยม และนักสากลนิยม (internationalist) ได้อย่างคล่องแคล่ว โดยใช้คำพูดที่ซับซ้อนคั่นได้ ส่วนนวนโวหารคมคาย แต่วาทกถ์กลล่อกร้อยลั่นกลาวน (demagoguery) โคนกู่ปรบกำของเขาส่งส่วนใหญ่เป็นนักการเมืองระดับชาติ ทำให้รัฐบาลต้องสูญเสียผู้เชี่ยวชาญระดับชาติ และบริการอันมีค่าของคนบริสุทธิ์เหล่านั้น ไปเป็นอันมากเพราะการกล่าวร้ายป้ายสีว่าเป็นผู้มีใจฝักใฝ่ในลัทธิคอมมิวนิสต์ของวุฒิสมาชิกโจเซฟ อาร์. แมคคาร์ธี เฮอเบิร์ต บล็อก (Herbert Block) นักเขียนภาพการ์ตูนการเมืองเป็นผู้ตั้งชื่อ วิธีการประหัตประหารบุคคลิกภาพของคนบริสุทธิ์โดยการกล่าวร้ายป้ายสีผู้อื่นว่าเป็นหรือมีใจฝักใฝ่ในคอมมิวนิสต์เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ให้ตนเองของวุฒิสมาชิกแมคคาร์ธี

ว่า “ลัทธิแมคคาร์ธี” (“McCarthyism”) วุฒิสมาชิกแมคคาร์ธีทำให้นอเมริกันนับล้าน ๆ คน เสียขวัญยิ่งขึ้นเมื่อเขากล่าวหาว่าพวกคอมมิวนิสต์จะก่อการจลาจลภายในประเทศ

การใช้ลัทธิแมคคาร์ธีโดยอ้างเอาความมั่นคงของชาติเป็นเหตุบังหน้าเพื่อแสวงหาชื่อเสียงและผลประโยชน์ให้ตนเองนี้ ได้ระบาดไปทั่วประเทศ ในสังคมทุกระดับในทศวรรษ ค.ศ. ๑๙๕๐ แม้แต่ประธานาธิบดีไอเซนเฮาเวอร์ในชั้นแรกยังไม่กล้าเข้ายุ่งเกี่ยวกับงานสกปรกเช่นนี้ของวุฒิสมาชิกแมคคาร์ธี โดยเกรงว่ารัฐบาลของตนอาจจะถูกวุฒิสมาชิกแมคคาร์ธีกล่าวร้ายป้ายสีเช่นเดียวกับรัฐบาลของประธานาธิบดีทรูแมน

สาเหตุที่วุฒิสมาชิกแมคคาร์ธีกับพรรคพวกประสบความสำเร็จในการสร้างชื่อเสียง และอำนาจให้ตนเองโดยอาศัยลัทธิแมคคาร์ธี เนื่องจากเขาฉวยโอกาสเอากการตื่นตระหนกภัยคอมมิวนิสต์ของคนทั้งชาติปลุกปั่นให้ประชาชนขวัญกระเจิงจนหันมายึดเขาเป็นที่พึ่งในการรักษาความมั่นคงของชาติ ทั้งในขณะนั้นพรรครีพับลิกันที่เขาสังกัดอยู่ก็กำลังแตกแยกกันเอง ในระหว่างพวกหัวเสรีนิยม กับพวกหัวอนุรักษ์นิยมจึง

มิได้มีผู้ใดกล้าคัดค้านผู้ที่กำลังมีอำนาจ และชื่อเสียงเช่นเขา ประการสุดท้าย คนมั่งมีบางกลุ่มในสังคมไม่พอใจโครงการนิวดีล (New Deal) ของประธานาธิบดีแฟรงกลิน ดี. รูสเวลท์ (Franklin D. Roosevelt 1932-1945) ซึ่งประธานาธิบดีทรูแมนได้รับนโยบายนี้บริหารประเทศสืบทอดต่อมาเนื่องจากนโยบายนี้มุ่งจะเชิบบัวหน้าของชนยากจน โดยอาศัยความช่วยเหลือจากรัฐบาลโดยตรง ในรูปสวัสดิการต่าง ๆ

วุฒิสมาชิกแมคคาร์ธีหมดอำนาจลง เพราะเขาชักเหิมใจกล่าวโจมตีประธานาธิบดีไอเซนเฮาเวอร์ และกองทัพบกโดยตรง เมื่อมกราคม ค.ศ. ๑๙๕๔ โดยกล่าวหานายพลราล์ฟ ซวิกเกอร์ (Ralph Zwicker) ว่าเป็นผู้ขยายความลับเกี่ยวกับความมั่นคงของฟอร์ธมอนเมาท์ (Fort Monmouth) ในมลรัฐนิวเจอร์ซีย์ รัฐสภาได้เปิดการซักถามคดีนี้ทางโทรทัศน์ ทำให้ประชาชนได้ชมวิธีการกล่าวหาผู้ต้องสงสัยอย่างก้าวร้าวและไม่สมเหตุผลของวุฒิสมาชิกแมคคาร์ธีด้วยตาตนเองวิธีนี้มีผลให้ประชาชนเปลี่ยนความนิยมชมชื่นในตัววุฒิสมาชิกแมคคาร์ธีในฐานะวีรบุรุษเป็นความเกลียดชังขยะแขยงในความเจ้าเล่ห์ของเขาจนหมดความเลื่อมใส เมื่อจบรายการ

ซักถามคดีนี้ทางโทรทัศน์ระหว่างแมกคาร์ธีย์กับกองทัพบก (The Army-McCarthy Hearings) แล้ว ความโง่งงของวุฒิสมาชิกแมกคาร์ธีย์ก็ยุติลงไปด้วย

วุฒิสภาได้ลงมติเซ็นเซอร์วุฒิสมาชิกแมกคาร์ธีย์ในข้อหาที่ประพฤติผิดจริยธรรมของวุฒิสภา และพยายามจะทำให้วุฒิสภาเสื่อมเสียเกียรติยศและชื่อเสียง ซักขางกระบวนการทำงานของวุฒิสภาตามวิถีทางของรัฐธรรมนูญ จนทำให้วุฒิสภาสูญเสียเกียรติภูมิ

ยุคของการใช้ลัทธิแมกคาร์ธีย์ยังคงดำเนินอยู่ต่อไป แม้ว่าแมกคาร์ธีย์จะพ้นจากตำแหน่งวุฒิสมาชิกแล้วก็ตาม เช่นคดีกล่าวหา ดร. เจ. โรเบิร์ต ออพเพนไฮเมอร์ (J. Robert Oppenheimer 1904-1967) นักฟิสิกส์อเมริกันผู้ทรงภูมิรู้สูงสุดคนหนึ่งในยุคนั้นเขาเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการพลังงานปรมาณู และเป็นผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยามสงครามที่ลอส อลามอส (Los Alamos) แหล่งผลิตระเบิดปรมาณูลูกแรกของโลก เรื่องราวย้อนหลังก็คือ ใน ค.ศ. ๑๙๕๐ ดร. ออพเพนไฮเมอร์ ได้คัดค้านการพัฒนาระเบิดไฮโดรเจนและกระตุ้นให้นานาชาติจัดทำมาตรการควบคุมการผลิตอาวุธปรมาณู ในพฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๕๓ ฝ่ายสำนักสืบสวน

กลาง (F.B.I.) เอฟบีไอได้แจกจ่ายเอกสารให้ทำเนียบขาวและกระทรวงต่าง ๆ ระบุรายละเอียดที่ ดร. ออพเพนไฮเมอร์ เคยมีความสัมพันธ์กับคอมมิวนิสต์เมื่อก่อนสงครามโลกครั้งที่สองจะเกิด

ในฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. ๑๙๕๔ สภาความมั่นคงพิเศษซึ่งเรียกกันว่า เกรย์บอร์ด (Gray Board) มีกอร์ดอน เกรย์ เป็นประธาน ได้ลงคะแนนเสียง ๒ ต่อ ๑ ในข้อกล่าวหาว่า ดร. ออพเพนไฮเมอร์ เป็นอันตรายต่อความมั่นคง และไล่เขาออกจากตำแหน่งที่ปรึกษาโครงการพลังงานปรมาณู การตัดสินใจครั้งนี้ได้รับการคัดค้านจากกรรมการผู้หนึ่งในคณะนั้น โดยผู้คัดค้านให้การว่า ดร. ออพเพนไฮเมอร์เป็นผู้ที่ซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อประเทศชาติ และได้รับใช้สาธารณชนอย่างไม้อาจจะตอบแทนได้ในฐานะที่เป็นผู้ทรงความรู้ในด้านพลังงานปรมาณู มากที่สุด และได้ทำให้สงครามโลกครั้งที่สองยุติลงได้รวดเร็วกว่าที่คาด เพราะระเบิดปรมาณูที่เขาเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการผลิต

ในมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๕๔ คณะกรรมการพลังงานปรมาณูยื่นยันรับรองการพิจารณาตัดสินของเกรย์ บอร์ด ด้วยคะแนนเสียง ๔ ต่อ ๑ การพิจารณาตัดสินของ ดร. ออพเพนไฮเมอร์ แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานของ

ความคิดเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องปัญหาความมั่นคงของชาติในรัฐประชาธิปไตย และก่อให้เกิดปัญหาการตีความคำว่า “เสี่ยงต่อความมั่นคงของชาติ” นั้นว่ามีขอบเขตแค่ไหนและเพียงใด

ประธานาธิบดีไอเซนเฮวอร์ ได้สั่งห้ามมิให้ ดร. ออฟเพนไฮเมอร์ลี้วรัความลับของรัฐบาลอีกต่อไป คดีนี้ทำให้นักวิทยาศาสตร์แตกแยกความคิดเห็นกันออกไปอย่างน่าชมชื่น และบังเกิดผลในทางจิตวิทยาทำให้คนเพิ่มความเจ็บ ปวดปากที่จะแสดงความคิดเห็นส่วนตนในทางการเมืองยิ่งขึ้นด้วยเกรงว่าจะทำให้ตนเองต้องประสบความเดือดร้อนด้วย (เมื่อความตื่นตระหนกคอมมิวนิสต์ (The Red Scare) กลายลง ใน ค.ศ. ๑๙๖๓ ชื่อเสียงของ ดร. ออฟเพนไฮเมอร์ก็กลับคืนมา คณะกรรมการพลังงานปรมาณูแห่งชาติได้มอบรางวัลเฟอร์มี (The Fermi Award) อันเป็นเกียรติสูงสุด ในการคิดค้นทฤษฎีทางฟิสิกส์ให้แก่เขา)

ปัญหาที่ซบคึกกันในหมู่ปัญญาชนเกี่ยวกับสิทธิแมคคาร์ธีก็คือเหตุใดลัทธินี้และตัววุฒิสมาชิกแมคคาร์ธีเองจึงมีอิทธิพลอยู่ในสังคมอเมริกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการของรัฐบาลมาไคจนเกือบครึ่งทศวรรษ (ค.ศ. ๑๙๕๐-๑๙๕๔) ทั้งทั้งที่ทำความเดือดร้อน

ให้แก่คนทั่วไป ทำลายอนาคตของนักการเมืองด้วยกัน เขย่าขวัญของคนทั้งชาติ ปีกปากและความคิดของผู้ที่หวังดีต่อชาติที่ซัดกับตน ไมเคิล โรจิน (Michael Rogin) นักรัฐศาสตร์เอกแห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียวิทยาเขตเบิร์กลีย์ ได้แสดงความคิดเห็นของตนไว้ในบทความชื่อ “McCarthyism as Mass Politics” ว่า “แมคคาร์ธีได้รับการคุ้มครองจากนักการเมืองและผู้มีอำนาจหน้าที่อื่น ๆ บรรดาผู้นำของพรรครีพับลิกันยัดเอาแมคคาร์ธีเป็นเครื่องมือหวนกลับเข้ามาใช้อำนาจหลังจากที่ได้สูญเสียอำนาจให้แก่พรรคเดโมแครทไปเกือบยี่สิบปี นอกจากความต้องการจะได้อำนาจคืนมาแล้ว พรรครีพับลิกันหัวปานกลางยังวิตกว่าการโจมตีแมคคาร์ธีจะทำให้พรรครีพับลิกันแตกแยกกันเองยิ่งขึ้น แม้ประธานาธิบดีไอเซนเฮวอร์เองก็เคยหาทางจะประนีประนอมกับวุฒิสมาชิกแมคคาร์ธีเหมือน ๆ กับนักการเมืองคนอื่น ๆ วุฒิสมาชิกคนอื่น ๆ ที่พิจารณาในความมีชื่อเสียงโด่งดังของวุฒิสมาชิกแมคคาร์ธีก็ชะงัดที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวด้วย หนังสือพิมพ์ก็ฉวยโอกาสขายดี โดยตีพิมพ์กิจกรรมของวุฒิสมาชิกแมคคาร์ธี แต่เมื่อสถาบันทางการเมืองทั้งหลายที่เคยค้ำจุนวุฒิสมาชิกแมคคาร์ธีหันกลับมาเป็นฝ่ายตรงข้ามกับเขาเมื่อสงครามเกาหลียุติลงแล้ว ข้อกล่าวหาทางการเมืองของแมคคาร์ธีก็พลอย

ยุติลงไป ด้วยและตัวเขาเองก็หมดความสำคัญลง” ศาสตราจารย์โรจัน ยังวิจารณ์ต่อไปว่า มิใช่แต่เรื่องของการเมืองเท่านั้น ลัทธิแมกคาร์ธียังแสดงให้เห็นถึงความอ่อนแอของบรรดานักการเมืองที่เป็นที่นับหน้าถือตากันในสหรัฐอเมริกาที่มีได้คัดค้านการกระทำของแมกคาร์ธี

ภายหลังที่วุฒิสมาชิกแมกคาร์ธีหมดอำนาจลงแล้ว ประธานาธิบดีไอเซนเฮวërได้บันทึกประสบการณ์ที่เป็นจุดต่างในประวัติศาสตร์ประชาธิปไตยของชาติไว้ดังนี้ “ลัทธิแมกคาร์ธีทำให้ปัจเจกชนมากมายและประเทศชาติได้รับความเดือดร้อน ไม่มีผู้ใดปลอดภัยจากการกล่าวหาอย่างเลื่อนลอยของเขา แม้แต่ภายในรัฐสภาเอง ครูอาจารย์ ข้าราชการ และพระก็พลอยประสบเคราะห์กรรมเดียวกัน ประชาชนผู้บริสุทธิ์ที่ถูกกล่าวหาว่าเคยมีความสัมพันธ์กับคอมมิวนิสต์ หรือเป็นสมาชิกของพรรคคอมมิวนิสต์ จนทุกวันนี้ก็ยังไม่สามารถจะล้มล้างข้อกล่าวหาเหล่านั้นให้ตนเองบริสุทธิ์ ผุดผ่องเหมือนเดิม..... ผู้ที่ไม่มีโอกาสพิสูจน์ความบริสุทธิ์หรือชายหญิงที่เคยมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่เคยถูกสงสัยมาแต่ก่อนก็ต้องสูญเสียตำแหน่งหน้าที่การงานหรือไม่ก็สูญเสียความมั่นใจในตนเอง ขาดความไว้วางใจจากนางงานและผู้ร่วมงานกับตน เป็นโศกนาฏกรรมที่กระทบกระเทือนผู้ถูกกล่าวหาทั้งด้านอารมณ์และอาชีพการงาน”

สังคมนอเมริกันจึงเข้าสู่ “ยุคเงียบ” ทางการเมืองอย่างน่าประหลาดใจในสายตาของชาวต่างชาติที่นิยมชมชื่นในสิทธิและเสรีภาพของการกิด เขียน อ่าน และแสดงออกของคนอเมริกัน แม้ว่าจะมีรัฐธรรมนูญของชาติเป็นหลักประกันอยู่แล้วก็ตาม แต่เมื่ออารมณ์และความหวาดระแวงมีพลังเหนือสติสัมปชัญญะ คนอเมริกันก็ถูกชักชวนให้ละอิสรภาพและเสรีภาพที่เคยมี เป็นต้นว่าเสรีในการนับถือศาสนาก็พลอยถูกสั่งลดจนไปด้วย เช่น เมื่อ เจ. บี. แมทธีว (J.B. Mathew) กล่าวหาอย่างลอย ๆ ว่ามีพระในนิกายโปรเตสแตนท์เจ็ดพันคนรับใช้คอมมิวนิสต์ และสมาชิกรัฐสภาโดนัลด์ แจ็กสัน (Donald Jackson) กล่าวหาว่าบิชอป อ็อกซ์แนม (Bishop Oxnam) รับใช้พระเจ้าในวนอาทิตย์ และรับใช้คอมมิวนิสต์ในทวนที่เหลื่ออยู่ในสัปดาห์ ก็มีได้มีผู้โคกล่าโต้แย้งกฎหมายของมลรัฐแคลิฟอร์เนียยังระบุให้วัดต้องให้ปฏิญาณยืนยันความจงรักภักดีต่อชาติเพื่อเป็นเงื่อนไขในการขอลดหย่อนภาษี ซึ่งเท่ากับเป็นการทำให้ฝ่ายศาสนาต้องขึ้นกับฝ่ายบ้านเมือง โดยขัดกันกับรัฐธรรมนูญอเมริกัน ซึ่งระบุให้แยกศาสนาออกจากการปกครองของรัฐ

เสรีภาพในการพูดก็ถูกรีดรอนในทำนองเดียวกัน มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตนครลอสแอนเจลิส บอกเลิกการเชิญศาสตราจารย์แฮโรลด์ เจ. แลสกี (Harold J. Laski) ผู้มีชื่อเสียง วัดเทมเปิลแบพติสเชิร์ช (Temple Baptist Church) ในนครลอสแอนเจลิสไม่อนุญาตให้บิชอป อ็อกซ์แนม เข้าหอประชุมเพื่อแสดงปาฐกถาเรื่อง “ร่างรัฐธรรมนูญสิทธิมนุษยชน” (Bill of Rights) โดยมีข้ออ้างแต่เพียงว่าผู้พูดใช้คำพูดกำกวม

เสรีภาพในการพิมพ์และโฆษณาหักลงเหลือแต่หนังสือพิมพ์แนวเดียว กันหมด การเขียนหรือตีพิมพ์บทความแนวเสรีนิยมต้องเสี่ยงกับการถูกเซ็นเซอร์ ทำให้หนังสือพิมพ์เดอะเนชัน (The Nation) และเดอะนิวรีพับลิค (The New Republic) ถูกสั่งเก็บออกไปจากห้องสมุดของโรงเรียน และห้องสมุดสาธารณะหลายแห่ง

ในด้านการศึกษา มลรัฐเท็กซัสออกกฎหมายระบุให้ผู้แต่งตำราเรียนปฏิญาณตนว่ามิได้เป็นคอมมิวนิสต์เสียก่อน แล้วทางการจึงจะอนุญาตให้ใช้ตำราเล่มนั้น ๆ ได้ หากผู้แต่งหนังสือเล่มนั้น ๆ หาชีวิตไม่แล้ว เช่น เช็คสเปียร์ บริษัทผู้พิมพ์จะต้องทำการสำบ้านแทนแทนเช็คสเปียร์

สื่อสารมวลชนอื่น ๆ ก็ถูกบั่นทอนเสรีภาพเช่นกันเพราะความหวาดผว ถึงแม้ว่าข้อเท็จจริงจะมีอยู่ว่าคอมมิวนิสต์เป็นเพียงชนกลุ่มน้อยนิดที่ปราศจากอำนาจในทางการเมือง และเป็นที่เหยียดหยามชิงชังของคนอเมริกันเกือบทั้งชาติอยู่แล้วก็ตาม เสี่ยงของพวกคอมมิวนิสต์ที่ผ่านสื่อสารมวลชนวิทยุ หนังสือพิมพ์ก็เบามาก หากจะมีคอมมิวนิสต์สักคนในที่ทำงานก็เป็นคอมมิวนิสต์ที่ปกปิดซ่อนเร้นตัวเองไม่มีโรงเรียนที่ทำหน้าที่อบรมบ่มนิสัย ให้เกิดอุดมการณ์ความหวาดวิตกว่าคอมมิวนิสต์จะล้มล้างระบอบการปกครองของประเทศของคนอเมริกันในทศวรรษ ๑๙๕๐ จึงเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ทั้งความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์ของประเทศอย่างเหลือกินเหลือใช้ก็ทำให้ไม่เกิดความรู้สึกว่าทุกคนจะต้องถูกรัฐบังคับวิถีการครองชีพของตนอย่างเข้มงวดด้วยลัทธิคอมมิวนิสต์

ในโลกของศิลปะและการบันเทิงก็เช่นกัน ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ งานแสดงทางศิลปะและวรรณคดีจะถูกเซ็นเซอร์บ่อยครั้งด้วยความหวาดระแวงมากกว่าจะได้วินิจฉัยถึงข้อเท็จจริง และความเป็นไปได้ให้รอบคอบเสียก่อน อารมณ์มักเข้าแทนที่เหตุผลและมโนธรรมในยามที่ตื่นตระหนก เช่น

เมื่อบรรดาผู้ตรวจการเขตในนครลอสแอน-เจลิสเกิดความกลัวว่าภาพที่ติดอยู่ที่ฝาผนังห้องประชุมของที่ทำการเขต ซึ่งวาดเป็นรูปพ่อค้ารับซื้อขนสัตว์จากอินเดียนแดง ในสมัยบุกเบิกชายแดนตะวันตกของประเทศ สวมเสื้อเชิ้ตตัวยาวทำด้วยหนังสัตว์ แบบที่นิยมใช้ในการล่าสัตว์นั้น จะทำให้ประชาชนตาฝาดเห็นเป็นเสมือนที่ชาวรัสเซียนิยมใส่แล้วจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดว่านิยมคอมมิวนิสต์ จึงปลดรูปนี้ออกเสีย

การคุกคามและบุกรุกเสรีภาพส่วนบุคคลมีในลักษณะต่าง ๆ เช่นการตักฟังการสนทนาทางโทรศัพท์ การเข้มงวดในการออกหนังสือเดินทางไปต่างประเทศและการรับคนเข้าเมือง แม้นแต่ชาลี แชปลิน (Charlie Chaplin) ศิลปินเอกของโลกภาพยนตร์ก็ถูกกีดกันมิให้เข้าประเทศ (ต่อมาแชปลินได้รับพระราชทานยศจากสมเด็จพระนางเจ้าอลิซาเบธที่สองให้เป็นเซอร์ ในฐานะที่เป็นอัจฉริยะผู้หนึ่งในโลกของการบันเทิง) การจับกุมและตรวจค้นผู้ต้องสงสัยของเจ้าหน้าที่อย่างไม่ถูกต้องตามกฎหมาย การพิจารณาไต่สวนอย่างลวก ๆ แทนที่จะกระทำตามหลักการและกฎเกณฑ์ของศาลทั้งที่เคยปฏิบัติกัน สภาพเช่นนี้....ทำให้สังคมอเมริกันเข้าสู่ “ยุคเงียบ”

ทางสังคมและการเมืองอย่างแท้จริง เพราะความกลัวและความหวาดระแวงยังมีอำนาจเหนือสติสัมปชัญญะ และมโนธรรมของคนส่วนใหญ่ จึงยากที่จะหาเสียงวิพากษ์วิจารณ์ข้อบกพร่องของสังคมในทางสร้างสรรค์จากประชาชนที่ซื้อสัตย์จงรักภักดีต่อประเทศชาติ เนื่องจากพากันหวาดเกรงว่าตนเองจะถูกผู้เข้าใจผิดคิดว่าการวิพากษ์วิจารณ์สังคม และการเมือง ตามวิถีทางของระบอบประชาธิปไตย เป็นการแสดงความไม่จงรักภักดีต่อประเทศชาติกล่าวร้ายป้ายสีเอาว่าเป็นผู้มีใจฝักใฝ่ในลัทธิคอมมิวนิสต์

ผู้ที่ทนต่อความเงียบในความนึกเห็นด้านสังคมและการเมืองของทศวรรษ ค.ศ. ๑๙๕๐ ไม่ได้ ได้แก่ปัญญาชนหนุ่มสาวพวกบีทนิค (beatnik) และพวกฮิปสเตอร์ (hipster) ผู้ปลื้มก๊วออกไปอยู่นอกสังคมที่มั่งคั่งจนเหลือกินเหลือใช้ (the affluent society) แต่ขาดสุขภาพจิตของพ่อแม่ที่เป็นชนชั้นกลางเป็นส่วนใหญ่ พวกบีทนิคและฮิปสเตอร์ รังเกียจความเป็นอยู่ท่ามกลางการผลิตแบบมวล ที่จำเจซ้ำซากและล้นเหลือด้วยปริมาณ แต่ขาดธรรมเนียมที่ละเอียดอ่อน ซึ่งขัดความไม่จริงใจและการหลอกลวงที่สองหน้าของผู้ใหญ่เพื่อการชิงดีชิงเด่นกัน รัง

เกี่ยวกับการคล้อยตามกัน ว่าอะไรว่าตามกัน อย่างขาดจิตสำนึกจนเป็นนิสัยของชนส่วนใหญ่ ในสังคม ชุมชนกับการสูญเสียเอกลักษณ์ ของปัจเจกชนเนื่องจากเทคโนโลยีของการ ผลิตแบบอัตโนมัติ และขยะแย้งกับการ ใช้ลัทธิแมคคาร์ธีประทัดประหารกันเองของ ผู้ใหญ่ในสังคม

ทั้งพวกบีทนิคและฮิปสเตอร์ ได้สลัด ค่านิยมของสังคมชนชั้นกลางในทศวรรษ ๑๙๕๐ อย่างไม่โยติ ไม่ว่าจะเป็นค่านิยมใน การทำงานหนักเพื่อแข่งขันกันสะสมความมั่ง กั่งของวัตถุ (materialism) การทำตนให้ คล้อยตาม ว่าอะไรว่าตามกันในสังคม (social conformity) เพื่อให้ผู้น้อยยอมรับตน การ เล็งเห็นคุณค่าของการศึกษาว่าเป็นที่มาของ สถานภาพของแต่ละคนในสังคม หรือการ รักษาความสัมพันธ์ภายในครอบครัวให้อบอุ่น ไกลชิดกันก็ตาม

ปัญญาชนหนุ่มสาว พวกบีทนิค และ ฮิปสเตอร์ที่ปลื้มอกออกไปหาโลกส่วนตัวอยู่นอกสังคมเหล่านั้นมิได้ลุกขึ้น ประท้วงสังคม อย่างจริงจังว่าตนได้สูญเสียอะไรไปบ้าง การ ขาดค่านิยมส่วนตนและค่านิยมที่น่าชื่นชมของ สังคมทำให้พวกบีทนิค และฮิปสเตอร์ เพียง แต่ต้องการที่จะมีชีวิตรอดไปได้วัน ๆ หนึ่ง และดูหล่อเท่ วุ่นวาย อ่อนแอ ปวกเปียก

ขาดความฉลาดงานปราศเปรียวทั้งทำทางและ วาจา เพราะต่างก็ประณามบุคลิกเช่นนั้นว่า เป็นสิ่งที่เสแสร้งปรุงแต่งขึ้นเพื่อไว้หลอกหลวง กันและกัน

พวกบีทนิคมีสติปัญญาและฐานะทาง เศรษฐกิจของพ่อแม่ดีกว่าพวกฮิปสเตอร์ ซึ่ง มีความแข็งแรงทางกายและความสนใจใน เรื่องเพศสัมพันธ์มากกว่า พวกบีทนิคยังมีจิต ใจอ่อนโยนใฝ่ง่ายกว่าพวกฮิปสเตอร์ ชอบ การถกเถียงปัญหาต่าง ๆ อย่างผู้มีภูมิปัญญา ไม่สนใจการถือผิว ไม่สนใจการเมืองเพราะถือ ว่าเป็นเรื่องหลอกหลวงและไม่จริงใจต่อกันของ สังคมผู้ใหญ่ สุภาพและใจดีอย่างเหลือหลาย พยายามเรียกร้องหาความเสมอภาค ความรัก เพื่อนมนุษย์ ความจริงใจ อีสรภาพและเสรี ภาพให้แก่ทุกคนโดยเสมอกัน

ทั้งพวกบีทนิคและฮิปสเตอร์ต่างก็สนใจในความลึกลับของจักรวาลในด้านนามธรรม ต่างก็ค้นค้นไปแสวงหาศรัทธาและค่านิยม ใหม่ ๆ ในตะวันออกอย่างกระตือรือร้น แต่ ไม่ว่านิยายเซนหรือนิยายไคที่จับใจคนเหล่านั้นก็หาได้บำบัดความท้อแท้และเบื่อหน่าย ของตนลงได้ ในที่สุดชีวิตก็จมปลักอยู่กับโลก ส่วนตัวที่อาศัยกัญชาเป็นยาเสพติดกระตุ้นประ สาทให้เกิดจินตนาการที่รุ่มร่าม เพื่อบำบัด ความท้อแท้เบื่อหน่ายตนเอง

ทั้งพวกปัทนิคและฮิปสเตอร์ไม่ต้อง
การทำลายสังคมที่ “ว่าจะไร่ว่าคล้ายตามกัน”
ต่างคนต่าง “เวียบ” ปัดปากปัดหูตนเองด้วยมี
ความเห็นกันว่าการประท้วงในที่สาธารณะทั้ง
ที่เคยปฏิบัติกันมาไม่ว่าด้วยวาจาหรือลาย
ลักษณ์อักษรเป็นเรื่องไร้ผล การขาดเสียง
วิพากษ์วิจารณ์ในทางสร้างสรรค์จากปัญญา-
ชนหนุ่มสาวก่อให้เกิดช่องว่างระหว่างวัย และ
ทำให้ “ยุคเงียบ” ในสังคมอเมริกันถึง
ศตวรรษที่ยี่สิบที่คนส่วนใหญ่ว่าจะไร่ว่าตาม
กันเข้าสู่ “ยุคเงียบ” อย่างแท้จริง แต่ก็ตาม
ติดด้วย “ยุคแห่งความรุนแรง” (“Age of
Violence”) ในทศวรรษ ๑๙๖๐ ที่ทำให้ชาว

โลกเสรีต้องตะลึงงันในความรุนแรงของยุคที่
เริ่มด้วยการลอบสังหารบุคคลสำคัญระดับสูง
สุดของประเทศนับตั้งแต่ประธานาธิบดีจอห์น
เอฟ. เคนเนดี (John F. Kennedy, 1917–
1963) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
โรเบิร์ต เอฟ. เคนเนดี (Robert F. Kennedy,
1925–1963) สาธุคุณ ดร. มาร์ติน ลูเธอร์
คิง จูเนียร์ (Martin Luther King, Jr.
1929–1968) ผู้นำในการเรียกร้องความ
เสมอภาคของชนผิวดำ การจลาจลในนคร
ใหญ่ ๆ เรื่องผิวและการประท้วงสงคราม
เวียดนามของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ๑

บรรณานุกรม

Bailey, Davis et al. *The American Republic : A History of the American People.*

Vol .2 (Lexington Massachusetts : D.C. Heath Company, 1981.)

Baldwin and Ericson. *The American Quest.* (California : Wadsworth Publishing
Company, 1973.)

Barck, Jr. Oscar T. and Blake, Nelson M. *Since 1900 : A History of the United
States in Our Times.* (New York : The Mcmillan Company, 1965.)

- 906
- Blum, Catton et al. *The National Experience : A History of the United States*. 4 th. ed, (New York : Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1977.)
- Childs's Marquis W. and Cater, Douglas in *Ethics in a Business Society*. (New York : Harper and Row, Publishers, 1954.)
- Commager, Henry Steel. *Documents of American History Since 1890*. Vol. 2 (New York : Appleton Century Crofts, 1962.)
- Crow, Herman L. and Turnbull, William L. *American History : A Problems Approach*. Vol. 2 (New York : Holt Rinehart and winston, Inc., 1972.)
- Crowe, Charles. *A Documentary History of American Thought and Society*. (Boston : Allyn and Bacon, Inc., 1965.)
- Dollar, Gundersen, Satz, Nelson and Reichard. *America : Changing Times*. (New York : John Wiley and Sons 1979.)
- Eisenhower, Dwight D. *Mandate for Change : The White House Years*. (New York : Doubleday and Company, 1963.)
- Galbraith, John K. *New Industrial State*. (New York : The New American Library, 1968.)
- Garraty, John A. *The American Nation : A History of the United States*. (New York : Harper and Row, Publishers, 1966.)
- Goldman, Eric F. *The Crucial Decade and After : America, 1945-1960*. (New York : Alfred A. Knopf, Inc., 1960.)
- Goodman, Paul and Gatell, Frank Otto. *U.S.A. : An American Record*. (Hinsdale, Illinois : The Dryden Press Inc., 1972.)

Gruver, Rebecca B. *An American History*. Vol. 2 (New York : Meredith Corporation, 1972.)

Hersh, Seymour M. *Chemical and Biological Warfare : America Hidden Arsenal*. (Indianapolis : Bobbs - Merrill, 1968.)

Hofstadter, Miller and Aaron. *The American Republic Since 1865*. Vol. 2 (New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1959.)

Huszar and Littlefield. (editors). *Basic American Documents*. (Ames, Iowa : Littlefield, Adams & Co., 1956.)

LaFeber, Walter and Polenberg, Richard. *The American Century : A History of the United States Since 1890'S*. 2nd. ed. (New York : John Wilkey and Sons, 1979.)

Link, Coben, Remini et al. *The American People : A History*. (Illinois : A H M Publishing Corporation, 1981.)

Manchester, William. *The Glory and the Dream : A Narrative History of America, 1932-1972*. 5th. ed. (New York : Bantom Books. 1975.)

Marcus and Salerno. *Cross Section : Essays on Contemporary America*. (New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc. 1963.)

Meyers, Kern and Cawelti. *Sources of the American Republic : A Documentary History of Politics, Society and Thought*. Vol. 2 (Chicago : Scott, Foresman and Company 1961.)

Mordeci, Marcus and Salerno, *Cross Section : Essays on Contemporary America*. (New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1963.)

Morison, Commager and Leuchtenberg. *The Growth of the American Republic*. Vol. 2. (New York : Oxford University Press. 1980.)

Mowry, George E. and Brownell, Blaine A. *The Urban Nation 1920-1980*. (New York : Hill and Wang, Inc. 1981.)

Norton, Katzman et al. *A People and A Nation : A History of the United States*. (Boston : Houghton Mifflin Company, 1982.)

O'Neill, William L. *American Society Since 1945*. (Chicago : New York Times Book Company, 1969.)

Parkes and Carosso *Recent America : A History Since 1933*. (New York : Thomas Y. Crowell Company, 1964.)

Quinn, T.K. *Giant Business : Threat to Democracy*. (New York : Exposition Press, 1953.)

Truman, Harry S. *Years of Trial and Hope 1946-1952, Memoirs by Harry S. Truman*. Vol. 2. (New York : The American Library of World Literature, Inc., 1965.)

William, Current and Friedel. *History of the United States Since 1865*. Vol. 2 (New York : Alfred A. Knopf, Inc. 1969.)

Wittner, Lawrence S. *Cold War America : From Hiroshima to Watergate*. (New York : Holt Rinehart and Winston, 1978.)

Yarnell, Allen. *The Post War Epoch : Perspectives on American History*. (New York : Harper and Row, Publishers, 1972.)